

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Ex eo autem capite validè Constantium Imperatorem & Arrianos
exagitat Athansius, quòd Gregorium sibi superposuissent ignotum populo
repugnanti, seque expellerant populis gratissimum. Scribit ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ιδίων, οι χειροτονήσαστες. Vnde patet synodum Episcoporum habitam fuisse Alexandriae, & electionem ordinationemque ab iis factam juxta postulationes civium. quod licet, ut in canone Nicæno, significatur dictione χειροτονείν.

II. Extat Athanasij in epistola ad orthodoxos querela de Gregorio sibi viventi per vim ab Arrianis subrogato in sede Alexandriae, cujus invasionem ex eo quoque probat, inter cetera, quod ejus electio peracta non fuerit juxta formam canonum, quae debuisset fieri *καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς κληρικοῖς καὶ τῷ Πάτρῳ Ἰωάννῃ συναρχιεπίσκοπῳ καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ συνεισφύσαντων.* Mox: *παρόντων τῶν αἰτησάντων λαῶν καὶ κληρικῶν: juxta canones ecclesiasticos & Pauli dictum: congregatis populis cum spiritu constituentium, cum Domini nostri Iesu Christi potestate.* Mox: *populis & Clericis qui poscerent praesentibus.* En locum electionis, scilicet ubi est copia cleri & populi praesentis, id est, civitas sedis vacantis. Praeterea clerus & populus congregari debent cum Episcopo qui de successore tractant, & eorum spiritu esse conjuncti, id est, ab eorum judicio pendere, illisque decernentibus obsequi. Alludit hoc loco ad locum Pauli i. Cor. 5. ubi congregatis Corinthiis cum spiritu Pauli excommunicatur incestus reus ille. quam loquendi formulam eleganter trahit ad explicandam Episcoporum & populi consensionem ad constituendum novum Episcopum.

III. Eandem Constantij & Arrianorum vim eleganter exagitat in epistola ad solitariam vitam agentes, docetque illos & Apostolorum constitutionem & antiquos Ecclesiae mores constituendi Episcopos evertisse, quod Gregorium ignotum populo repugnanti cum minis & manu militari obtruderent, & Athanasium expellerent populis gratissimum. *ὁσὸς ἐπενόησεν ἀλλοιωσάμενος νόμον, καὶ θέλων ἐμὴν κρείσσει διὰ τῶν ἀποστόλων διατάξεων, καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀλλὰ ἄλλων ἔθων, ἔχρησεν ἀνόμως ἕπιπροσώπῳ τῶν ἁγίων χειροτονεῖν. ἔξ ἄλλων ἢ τῶν ἀποστόλων, ἔσθ' ἐπιπρόσωπον μόνον, καὶ ἐπαλιωτῶν ἕπιπροσώποις ἀπέσπελλει, πρὸς τοὺς μὴ θέλοντας λαῶς, καὶ ἀπὸ γνώσεως ἢ πρὸς τοὺς λαοὺς, οὐκ ἐπιφέρειται τοῖς ἀπειθαξέσιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς γράμματα.* Hic (Constantius) excogitavit quo pacto legem alteraret, dissolvens Domini constitutionem per Apostolos traditam, & mores Ecclesiae immutans, novumque excogitans constituendorum Episcoporum modum. Ex aliis quippe locis, & quinquaginta mansionum intervallo distitis, ad populos nolentes cum militibus Episcopos mittit, qui loco justitiae quae de illis esset apud populos, minas & liceras ad judices deferunt. Ex quo testimonio habemus disertè juxta Apostolo-

rum instituta & mores Ecclesiae praeficiendum Episcopum notum esse debere populis, atque gratum, nec invitus illis & repugnantibus per vim obtrudendum. Etenim, ut in eadem epistola monet Athanasius, amari non potest à populis ille quem nolunt, nec ei credere liberos suos possunt *cujus nec vitam nec conversationem nec prorsus quis est norunt, & τὸ βίον, καὶ τὴν ἀνατροφὴν, καὶ τίς ἔστιν οὗ γνώσκουσι.*

IV. Graviter eandem canonum violationem Arrianis Gregorium obtrudentibus exprimat Julius primus Pontifex Romanus apud Athanasium in apologia secunda, iis verbis quae jura ecclesiastica infracta ostendunt, non solum in expellendo Athanasio, sed etiam in constituendo Gregorio, qui nec ab Episcopis, nec à Presbyteris, nec à populo postulatus esset, nec illis cognitus, nec apud eos baptizatus. quae docent cleri populi que consensum necessarium in constituendo Episcopo. *Ποῖος καὶνὸν ἐκκλησιαστικῶς, ἢ ποῖα παρὰ τὸν ἀποστόλων τὴν αἰσθησὶν, ἢ τὴν εἰρηλικὴν ἐκκλησίας, καὶ ἕπιπροσώπων τῶν ἀποστόλων ἕχρονται πρὸς τὸ ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξάνδρειας Ἀθανάσιον, ἀποσταλέως Γρηγόριον, ἕξον ἐμὴν πόλεως, μήτε οὐκ ἐκατίσθεντα, μήτε γνωσκόμενον τοῖς πολλοῖς, καὶ αἰτηθέντα οὐδὲ ἀπεδοθέντα, καὶ τὸ ἕπιπροσώπων, καὶ οὐδὲ λαῶν; Qualis est ecclesiasticus canon, aut qualis hujusmodi apostolica traditio, ut in pace agente Ecclesia, tantisque cum Episcopo Alexandriae Athanasio concordantibus Episcopis, Gregorius mitteretur à civitate quidem peregrinus, nec ibi baptizatus, nec multis notus, nec à Presbyteris, nec ab Episcopis, nec à populis postulatus?*

V. Quae autem eodem loco verba subjunguntur, docent institutionem à provinciae Episcopis in ipsa Ecclesia fieri debere, & promovendum à clero ipsius Ecclesiae peti. *ὁτι ἔδει τὴν κατάστασιν ἕτοις ἀσθενήσασ καὶ οὐκ ἔτι ἐκκλησιαστικῶν κανῶν γνέσθαι, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς ἐκκλησίας, ἀπ' αὐτῆς ἱερατικῆς, ἀπ' αὐτῆς ἑκλήρου, τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἕπιπροσώποις ἔδει καταστῆσαι, καὶ μή τι τῆς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων κανῶν ἀσθενήσασται. Constitutionem adeo illegitimè & praeter canonem ecclesiasticum fieri non oportebat; sed in ipsa Ecclesia, ex ipso sacratio, ex ipso clero, qui in provincia sunt Episcopus oportebat constitui.* His verbis respicit & explicat canonem illum quartum Nicænum de quo agimus.

VI. Possè Concilij Nicæni epistolam ad Alexandrinos adducere; qua statuitur ordinatum à Meletio Episcopum obeunti catholice partis Episcopo in eadem civitate substitui posse si populus eum eligat, idque decreto suo confirmet Alexandrinus Episcopus. Sed isto loco non agitur de libera